

עמ"ת 28411/07/19 - מחמוד חלאחלה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 28411-07-19 חלאחלה(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 281504/2019

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
עורר מחמוד חלאחלה (עציר)
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

ערר על החלטתו של בית-משפט השלום בירושלים (כב' השופט הבכיר יהושע צימרמן) במ"ת 1951-07-19 מיום 3.7.2019, אשר ציווה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

כתב האישום (ת.פ. 1935-07-19)

- ביום 1.7.2019 הוגש נגד העורר כתב אישום לבית-המשפט קמא ובו יוחסה לו עבירה של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; עבירה של התחזות, עבירה לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ועבירה של הפרעה לעובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288א(א) לחוק העונשין.
- לפי הנטען בכתב האישום, העורר (שהוא תושב האזור ואינו מחזיק באישורי כניסה או שהייה בישראל) נכנס ביום 30.6.2019 לישראל. במועד האמור בשעה 08:00 בתחנת הרכבת בבית-שמש התבקש העורר על-ידי המאבטח להזדהות והעורר השיב כי אין בידו תעודת זהות והציג אשרת שהייה על שם אדם אחר.

הבקשה למעצר עד-תום ההליכים

- עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. בבקשה צוין כי לעורר שתי הרשעות קודמות, לרבות בעבירה של זיוף מסמך ושימוש מסמך מזויף (משנת 2017). עוד צוין בבקשה כי העורר ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום כאשר תלוי ועומד נגדו כתב אישום נוסף בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ובמסגרת הליך נוסף זה שוחרר העורר בתנאים ביום 19.2.2019, ובהם התנאי של הפקדת ₪ 6,000 והתנאי של איסור כניסה לישראל ללא אישור שהייה כדין.

- בית-המשפט קמא קיבל את הבקשה בקבעו לאמור:

"המשיב [=העורר], אם כן, חזר וביצע את אותה עבירה, והפעם בנסיבות חמורות יותר, המשיב עשה כן לאחר שבית משפט נתן בו אמון אך לפני כארבעה חודשים ושחרורו ממעצרו, והמשיב אף בנסיבות שבפניי הפר את תנאי השחרור שנקבעו באותה החלטה..."

בנסיבות אלו, ודאי לנוכח סמיכות הזמנים, בית המשפט מתקשה לתת שוב אמון במשיב, ולפיכך אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים."

- על החלטה זו הוגש הערר הנוכחי.

הערר

6. הערר התמקד בשאלת החלופה למעצר. ב"כ העורר טען כי מקובל לשחרר בתנאים של הפקדה במזומן בעבירות כגון אלו המיוחסות לעורר. וזאת, גם במקרים בהם הנאשם הוא בעל עבר פלילי. אשר לביצוע העבירה לכאורה בעת שהעורר משוחרר בתנאים: ב"כ העורר טען כי האיזון המידתי הוא קביעתה של הפקדה גבוהה במיוחד ולא מעצר עד-תום-ההליכים. ב"כ העורר עמד בהקשר זה על נסיבותיו האישיות של העורר, שעול פרנסת המשפחה מוטל על כתפיו. בנוסף, טען ב"כ העורר שרמת הענישה בעבירות המיוחסות לעורר היא כזו שתקופת מעצרו עשויה לעלות על תקופת המאסר הצפויה (ככל שהעורר יורשע).

7. מנגד, ב"כ המדינה טען שיש לדחות את הערר. לדבריו, לא נפלה כל שגגה בהחלטתו של בית-המשפט קמא, ובדין ייחס בית-המשפט קמא משקל לכך שהעורר ביצע לכאורה את העבירה המיוחסת לו בשעה שהוא משוחרר בתנאים בגין אותה עבירה ממש. ב"כ המדינה הבהיר כי המדינה תסכים לבקשה להקדמת הדיון בתיק העיקרי (אם בקשה כזו תוגש על ידי העורר) כך שאין מקום לטענות בנוגע לרמת הענישה הנוהגת.

דין והכרעה

8. דין הערר להידחות. כבר נפסק על-ידי בית-המשפט העליון כי בבסיסן של חלופות המעצר ניצב האמון שבית-המשפט נותן במי שמשוחרר בתנאים. כדברי כב' השופט קרא בבש"פ 1903/18 **מרואני נ' מדינת ישראל** (2018):

"תנאי בסיסי בבחינת חלופת מעצר הוא מתן אמון במבקש עצמו שיקיים את תנאי מעצרו או שחרורו... האמון שנותן בית המשפט בנאשם שיקיים את התחייבויותיו הינו הנדבך הראשון בלעדיו אין בהחלטה לשחרר נאשם בתנאים מגבילים..." (שם, בפסקה 11 להחלטה).

9. במקרה הנוכחי, העורר ביצע את העבירה המיוחסת לו בשעה שהוא משוחרר בתנאים, וביניהם התנאי של הפקדה במזומן והתנאי של איסור כניסה לישראל שלא כדיון. בנסיבות אלו, לא ראיתי עילה להתערב בהחלטתו של בית-המשפט קמא שקבע כי "בית המשפט מתקשה לתת שוב אמון [בעורר]". לא כל שכן כך הוא, מקום בו הדברים מצטרפים לעברו הפלילי של העורר, הכולל עבירה של זיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, ומקום בו העבירות המיוחסות עתה לעורר לכאורה חמורות יותר מהעבירה המיוחסת לו בהליך האחר התלוי ועומד נגדו (כשכעת מיוחסת לעורר גם עבירה של התחזות).

10. לענין טענתו של ב"כ העורר הנוגעת לחשש שתקופת מעצרו תעלה על רמת הענישה הנוהגת: נרשמו דברי ב"כ המדינה לפיהם המדינה לא תתנגד לבקשה להקדמת הדיון (שקבוע כעת ליום 19.8.2018), ככל שתוגש על-ידי ב"כ העורר. נוכח דברים אלה לא קמה עילה להתערבות בהחלטתו של בית-המשפט קמא.

אשר על כן, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, בהעדר הצדדים.